

Bilag til bet. o. lovf. om elforsyning.

stitsministeriet som før nævnt har været opmærksom på, at pålæg i praksis i vidt omfang ville blive udformet som konkrete indgreb over for de enkelte elforsyningsvirksomheder.

Overgangsbestemmelserne i lovforslagets § 17 (marts-forslagets § 16), der som påpeget af justitsministeriet spiller ind ved bedømmelsen af lovforslagets § 8s forhold til grundlovens § 73, er nu udformet således, at bestemmelsen i lovforslagets § 5, stk. 2, ikke kan komme til anvendelse, når talen er om meddelelse af bevilling til elforsyningsvirksomheder, som har udøvet virksomhed forinden lovens ikrafttræden. Endvidere har sådanne virksomheder efter forslaget nu et egentligt retskrav på at opnå bevilling, såfremt ansøgeren erklærer at ville opfylde de i lovforslagets § 5 stk. 1, nr. 2-7, nævnte betingelser, og såfremt ansøgerens vedtæg-

ter ikke strider mod de nævnte bestemmelser eller mod loven. Heraf følger, at bestemmelsen i lovforslagets § 8 ikke kan komme til anvendelse over for sådanne virksomheder, og hermed stemmer også bemærkningerne til lovforslaget ad §§ 6 og 8. Spørgsmålet, hvorvidt den tvangsafståelse, som forslaget § 8 efter sin ordlyd hjemler, er tvangsmæssig i grundlovens § 73s forstand, kan således ikke opstå for de af forslaget § 17, stk. 3, omfattede (ældre) virksomheder.

Ved meddelelse af eneretsbevilling efter lovforslagets § 4 eller ved meddelelse af bevilling efter § 3 til nye elforsyningsvirksomheder er det efter min opfattelse nogenlunde sikkert, at det ikke kan anses som et ekspropriativt indgreb, såfremt der i sådanne bevillinger optages bestemmelse om ejendomsafståelse ved bevillingens ophør eller fortabelse.

Med ærbødighed

Poul Schmith.

Spørgsmål 15:

„Hvorledes agtes fællesvirksomheden mellem ELSAM og KRAFTimport organiseret, både med hensyn til investeringer, byggevirksomhed og andet?“

Svar:

De to store elsammenslutninger ELSAM og KRAFTimport er, som det allerede blev anført i bemærkningerne til de to tidligere fremsatte lovforslag om elforsyning, i forhandling med henblik på etablering af den fornødne fællesvirksomhed om kernekraftudbygning. Forskelle med hensyn til organisations- og forsyningsstruktur og det administrations- og planlægningsapparat, der er opbygget i forbindelse med forberedelse af en mulig kernekraftudbygning, må antages at være en væsentlig årsag til, at der endnu ikke er tilvejebragt et skitseforslag, som har kunnet drøftes med handelsministeriet og med tilsynet med nukleare anlæg.

Som nævnt i bemærkningerne til lovforslagets § 4 vil der fra myndighedernes side blive lagt afgørende vægt på, at den endelige juridiske person, som fællesvirksomheden skal udgøre, såvel formelt som reelt, er ansvarlig over for myndighederne. Dette

gælder i særlig grad for planlægningen, styringen, placering, reaktortypevalg og sikkerhedsforanstaltninger omkring projektering, opførelse og drift af eventuelle kernekraftværker, hvad enten disse tænkes lagt øst eller vest for Storebælt.

Det er i bemærkningerne til martsforslagets § 4 anført, at det ikke for myndighederne er afgørende, hvorledes der forholder med hensyn til fordelingen af investeringsudgiften på henholdsvis den ene og den anden af de to elsammenslutninger. Vi er bekendt med, at for stærke harmoniseringskrav på dette område kan skabe betydelige vanskeligheder i samarbejdet mellem elforsyningerne, og det er derfor fundet rigtigst at lade disse løse sådanne problemer ved indbyrdes forhandlinger. Det afgørende for myndighederne er, at fællesvirksomheden i enhver fase har fuld kontrol med udviklingen.

Spørgsmål 16:

„Hvis lovforslagets § 4, stk. 2, fører til, at elforsyningsselskaberne øst for Storebælt skal deltage i ledelsen og ansvaret for et kernekraftværk i Jylland, der slet ikke forsynes forbrugere øst for Storebælt, vil be-